

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Decision on Attending Ubon Ratchathani University

ปวีณา คำพุกกะ และวรวิทย์ คำศรี

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคลและภูมิหลังครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตที่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 3) เพื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและ 4) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์จำแนกประชากรคือนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งหมด 2,248 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 344 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ปรับปรุงมาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ค่า Cronbach's alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.805 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน Chi-Square(χ^2), t-test และการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) ด้วยโปรแกรม SPSS for Window ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 2.01-3.00 มีจำนวนพี่น้อง 2 คน ส่วนใหญ่บิดาและมารดา ประกอบอาชีพรับราชการ ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อยู่ในระดับปริญญาตรี และมีรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาทเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 173 คน ค่าคะแนนเฉลี่ยของอิทธิพลของครอบครัวอิทธิพลของสถาบันการศึกษาและอิทธิพลของบุคคลรอบข้างมีค่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 3.51-4.50 ส่วนลักษณะมุ่งอนาคตและอิทธิพลของตนเองมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 2.51-3.50 ลักษณะส่วนบุคคลพบว่า

เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2) ภูมิหลังครอบครัวได้แก่ การศึกษาของบิดา การศึกษาและอาชีพของมารดาและรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) การเปรียบเทียบอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ พบว่า อิทธิพลของบุคคลรอบข้างเพียงอย่างเดียวที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี คือ อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง อิทธิพลของสถาบันการศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต อิทธิพลของครอบครัวและอิทธิพลของตนเอง ได้สมการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็น $Z = -1.857 - 0.808(\text{Around}) + 0.582(\text{Institute}) + 0.447(\text{Future}) - 0.098(\text{Family}) + 0.083(\text{Person})$ โดยสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 56.1

คำสำคัญ: การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Abstract

This research aimed to investigate students' personal characteristics associated with their decision to attend Ubon Ratchathani University, to study the family background that influenced the decision, to compare the characteristics of future expectations that influenced the decision, and to compare self-influence DON'T UNDERSTAND and environment that influenced their decision to study or not to study at the university. The sample for the study was 344 students from a population of 2,248 Mathayom 6 students in schools under The Secondary Educational Service Area Office 29 in Ubon Ratchathani. The research tools were a questionnaire adapted from relevant research with a Cronbach's alpha of 0.805, Chi-Square (χ^2), t-test, and a Discriminant Analysis using SPSS for Window. The research findings showed that most of the respondents were female with a GPA of 2.01-3.00. Most of their parents were government officials with a bachelor degree. The family income was between 10,001-30,000 baht per month. Of the sample, 173 respondents chose Ubon

Ratchathani University. The means of the influences of family, educational institution, and people related to the respondents were at a moderate level of 3.51-4.50. The future expectations and self-influence were at a moderate level of 2.51-3.50. Results also revealed that GPA was associated with the students' choice of attending Ubon Ratchathani University at a statistically significant level of 0.05. It was also shown that features of the family backgrounds associated with university choice which had a statistically significant level of 0.05 were education of the father, education and career of the mother, and overall family income per month. Comparison between the individual self-influence and factors influencing university choice showed that only the influence of other people had a statistically significant level of 0.05. The factors that classified the group of Matthayom 6 students choosing to study and not to study at Ubon Ratchathani University were the influences of people related to the respondents, education, future orientation, family and self-influence. The equation for this classification was $Z = -1.857 - 0.808(\text{Around}) + 0.582(\text{Institute}) + 0.447(\text{Future}) - 0.098(\text{Family}) + 0.083(\text{Person})$. This correctly classified approximately 56.1% of the students choosing and not choosing the university.

Keywords: Decision on attending university: Ubon Ratchathani University

1. บทนำ

“อนาคตของประเทศไทยขึ้นอยู่กับคุณภาพของการศึกษาเป็นสำคัญการพยายามที่จะทำให้คนไทยเป็น 'คนเก่งคนดีและมีความสุข' นั้นจึงต้องเข้าใจถึงความสำคัญของการศึกษาซึ่งหมายถึงการศึกษาค้นคว้าความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและต้องเป็นการผสมผสานกันระหว่างการศึกษาระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยโดยมีระบบการบริหารจัดการการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพ รัฐบาลจึงได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) โดยให้ความสำคัญแก่หลักการดังกล่าวและเร่งรัดให้ทำให้หลักการดังกล่าวสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพและวัดผลได้โดยเน้นเรื่องของโอกาสคุณภาพมาตรฐานและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการขับเคลื่อน 4 ใหม่ได้แก่การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่การพัฒนาครูยุคใหม่การพัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่การบริหารจัดการใหม่ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นระบบที่มีการเรียนการสอนศาสตร์และวิทยาการชั้นสูงพร้อมทั้งมีการวิจัยเพื่อให้ศาสตร์เหล่านั้นมีความทันสมัยและลึกซึ้งสามารถ

ส่งเสริมและขับเคลื่อน 4 ใหม่ดังกล่าวให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้อำนวยประโยชน์ให้แก่สังคมโดยตรงอีกด้วย" (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

"คน" เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงให้ความสนใจและมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ให้มีศักยภาพทั้งทางวิชาการที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและมีความเป็นพลเมืองที่มีคุณธรรมจริยธรรม

ปัจจุบันทางเลือกในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่กำลังจะจบการศึกษามีทางเลือกที่หลากหลายยิ่งขึ้น เนื่องมาจากนโยบายเปิดเสรีทางการศึกษาและสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีมากกว่า 170 แห่งทั่วประเทศซึ่งยังไม่รวมวิทยาเขตที่อยู่ในพื้นที่ต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งนอกจากจะให้บริการด้านการศึกษา ในจังหวัดแล้ว ยังให้บริการแก่ ผู้อยู่ในจังหวัดใกล้เคียง ด้วยมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ ให้การศึกษาหลายหน่วยงานมีการจัดการศึกษาทุกระดับในจังหวัดอุบลราชธานี (สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท สำนักงานวัฒนธรรม, 2554)

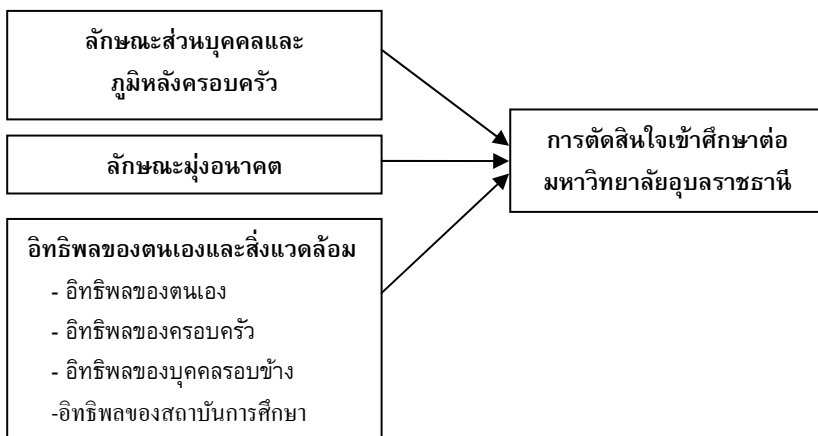
การศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องการศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาการจำแนกการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีการวิจัยครั้งนี้ งานรับเข้าศึกษา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพยากรณ์การจำแนกการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคลและภูมิหลังครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตที่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
3. เพื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
4. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1.2 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจำแนกการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดและขั้นตอน ดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนทั้งสิ้น 2,248 คน

ตัวอย่าง (Sample) คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 อย่างน้อย 340 ชุด คำนวณได้จากสูตร

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2} = \frac{2248}{1 + 2248 (0.05)^2} = 339.58$$

เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง

N แทนจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e แทน ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (กำหนด = 0.05)

จำนวนนักเรียนจำแนกตามสถาบันการศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในคณะบริหารศาสตรมหาวิทาลัยอุบลราชธานี ตั้งแต่พ.ศ.2541-2554 สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนนารีอนุกุล โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ โรงเรียนเดชอุดม และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี ตามลำดับ ดังตารางที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามกับสถาบันการศึกษา 2 อันดับสูงสุด แบ่งเป็นโรงเรียนนารีอนุกุล จำนวน 180 ชุดและโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จำนวน 190 ชุดรวมเป็น 370 ชุด โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากทั้งสองสถาบันการศึกษา จำนวน 344 ชุด คิดเป็น 92.97%

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนของแต่ละสถาบันการศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในคณะบริหารศาสตรมหาวิทาลัยอุบลราชธานี พ.ศ.2541-2554

ลำดับ	สถาบันการศึกษา	จำนวน
1	โรงเรียนนารีอนุกุล	776
2	โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช	695
3	โรงเรียนลือคำหาญวารินชำราบ	194
4	โรงเรียนเดชอุดม	170
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	154

ที่มา : งานทะเบียนและประมวลผล กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี(2554)

2.2 เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามมาจากงานวิจัยของกัลยา อุ่นจาย (2552) นฤมล มาตรแมน (2550) วศิน ศรียากัย (2550) และจิตติพร ลิธิษฐา (2547) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลกับภูมิหลังครอบครัว มีทั้งลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 6 ข้อเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อม เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับครอบคลุมปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่

อิทธิพลของตนเอง	จำนวน	6 ข้อ
อิทธิพลของครอบครัว	จำนวน	5 ข้อ
อิทธิพลของสถาบันการศึกษา	จำนวน	6 ข้อ
อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง	จำนวน	5 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย อุบลราชธานีว่ามีความต้องการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีหรือไม่ มีทั้งลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended)

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ว่าต้องการเรียนคณะใดและสาขาวิชาใดมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Checklist)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.805 จำแนกเป็นแต่ละด้านได้ผลดังนี้

ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.714
ด้านอิทธิพลของตนเอง	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.628
ด้านอิทธิพลของครอบครัว	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.719
ด้านอิทธิพลของสถาบัน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.844
ด้านอิทธิพลของบุคคลรอบข้าง	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	0.810

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 344 ชุด ช่วงเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2554

2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำเพื่อคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แล้วใช้สถิติ t-test และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์งานวิจัย ได้แก่ Chi-square t-test และการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis)

3.1 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล ภูมิหลังครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีโดยใช้สถิติทดสอบค่า Chi-square

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตและอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมกับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีโดยใช้สถิติทดสอบค่า t-test

3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 344 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 มีจำนวนพี่น้อง 2 คน บิดาและมารดา/ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพรับราชการ ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา/ผู้ปกครอง อยู่ในระดับปริญญาตรี และมีรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 173 คน โดยมีเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีคือมีการเดินทางสะดวก ส่วนเหตุผลที่ไม่เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเนื่องจากมีสาขาวิชาที่ไม่ตรงตามความต้องการ

ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต พบว่า โดยภาพรวมมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ คิดว่าการทบทวนบทเรียนเป็นการเสียเวลา ($\bar{X}=3.53$) พยายามขยันเรียนแม้ว่าผลการเรียนปัจจุบันยังไม่ดีเท่าที่ควร ($\bar{X}=4.00$) และการยังไม่คิดถึงอนาคตเพราะยังมาไม่ถึง ($\bar{X}=3.87$) และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ คิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนคือเกรด ($\bar{X}=2.76$) ถ้าคิดว่าจะทำอะไรก็ทำทันทีโดยไม่คิดถึงอนาคต ($\bar{X}=3.26$) และเมื่อทำคะแนนวิชาใดได้ไม่ดีขึ้นจะไม่สนใจเรียนวิชานั้น ($\bar{X}=3.30$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะมุ่งอนาคต ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 344 คน

ลักษณะมุ่งอนาคต	ระดับการตัดสินใจ				S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย		
	26	37	145	99	2.76	ปานกลาง
1. คิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนคือเกรด	(7.6)	(10.8)	(42.2)	(28.8)	1.035	ปานกลาง
	88	101	80	55	3.53	มาก
2. คิดว่าการทบทวนบทเรียนเป็นการเสียเวลา	(25.6)	(29.4)	(23.3)	(16.0)	1.197	มาก
	38	107	126	51	3.26	ปานกลาง
3. ถ้าคิดว่าจะทำอะไรก็ทำทันทีโดยไม่คิดถึงอนาคต	(11.0)	(31.1)	(36.6)	(14.8)	1.046	ปานกลาง
	135	104	52	31	1.211	มาก
4. ยังไม่คิดถึงอนาคตเพราะยังมาไม่ถึง	(39.2)	(30.2)	(15.1)	(9.0)	3.87	มาก
	47	100	123	56	3.30	ปานกลาง
5. เมื่อทำอะไรก็ได้ไม่ได้จะไม่สนใจเรียนวิชานั้น	(13.7)	(29.1)	(35.8)	(16.3)	1.060	ปานกลาง
	107	150	70	14	4.00	มาก
6. พยายามขยันเรียนแม้ว่าผลการเรียนปัจจุบันยังไม่ดีเท่าที่ควร	(31.1)	(43.6)	(20.3)	(4.1)	0.871	มาก
ภาพรวม	3.45				0.64	ปานกลาง

ปัจจัยด้านอิทธิพลของตนเอง พบว่า โดยภาพรวมมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.43) โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น ($\bar{X}$ =4.16) เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถ ($\bar{X}$ =4.15) สามารถยกระดับฐานะทางสังคมของตนเองได้ ($\bar{X}$ =3.86) และเพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในยุคสมัย ($\bar{X}$ =3.51) และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล ($\bar{X}$ =2.69) และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ต้องรับช่วงต่อในกิจการของครอบครัว ($\bar{X}$ =2.25) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลของตนเองของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 344 คน

อิทธิพลของตนเอง	ระดับการตัดสินใจ					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถ	135 (39.2)	130 (37.8)	73 (21.1)	6 (1.7)	0 (0.0)	4.15	0.80 9	มาก
2. เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล	31 (9.0)	44 (12.8)	124 (36.0)	76 (22.1)	69 (20.1)	2.69	1.19 0	ปานกลาง
3. จำเป็นต้องรับช่วงต่อในกิจการของครอบครัว	18 (5.2)	44 (12.8)	72 (20.9)	83 (24.1)	127 (36.9)	2.25	1.22 5	น้อย

ตารางที่ 3 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลของตนเอง ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 344 คน

อิทธิพลของตนเอง	ระดับการตัดสินใจ					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. สามารถยกระดับฐานะทางสังคมของตนเองได้	92 (27.7)	133 (38.7)	100 (29.1)	13 (3.8)	6 (1.7)	3.86	0.92	มาก
5. เพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัย	52 (15.1)	115 (33.4)	142 (41.3)	27 (8)	8 (2.3)	3.51	0.92	มาก
6. ต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงขึ้น	135 (39.2)	135 (39.2)	69 (20.1)	4 (1.2)	1 (0.3)	4.16	0.80	มาก
ภาพรวม						3.43	0.54	ปานกลาง

ปัจจัยด้านอิทธิพลของครอบครัว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.03) โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ครอบครัวสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ($\bar{X}$ =4.72) และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เมื่อจบการศึกษาสามารถยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวได้ ($\bar{X}$ =4.30) รายได้ของบิดามารดามีเพียงพอ ($\bar{X}$ =4.02) และอาชีพของบิดามารดา ($\bar{X}$ =3.65) และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา ($\bar{X}$ =3.46) ดังตารางที่ 4

ปัจจัยด้านอิทธิพลของสถาบันการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.03) โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด
ได้แก่ หลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย ($\bar{X}$ =4.15) มีสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ =4.10) ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{X}$ =4.03) การ
เดินทางมีความสะดวกสบาย ($\bar{X}$ =3.99) คณะจารย์มีความรู้ความสามารถ ($\bar{X}$ =3.97) และชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X}$ =3.94)ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลของสถาบันการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 344 คน

อิทธิพลของสถาบันการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ					$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ชื่อเสียงของสถาบัน	91 (26.5)	164 (47.7)	71 (20.6)	14 (4.1)	4 (1.2)	3.94	0.859	มาก
2. คณะจารย์มีความรู้ ความสามารถ	92 (26.7)	161 (46.8)	80 (23.3)	10 (2.9)	1 (0.3)	3.97	0.802	มาก
3. หลักสูตรน่าสนใจและทันสมัย	119 (34.6)	165 (48.0)	55 (16.0)	4 (1.2)	1 (0.3)	4.15	0.746	มาก
4. การเดินทางมาศึกษาสะดวกสบาย	113 (32.8)	143 (41.6)	65 (18.9)	18 (5.2)	5 (1.5)	3.99	0.927	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ห้อยมูลอิทธิพลของสถาบันการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 344 คน

อิทธิพลของสถาบันการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ				x̄	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด		
5. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม	97 (28.2)	174 (50.6)	60 (17.4)	12 (3.5)	1 (0.3)	4.03 0.789	มาก
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวก	123 (35.8)	148 (43.0)	61 (17.7)	8 (2.3)	4 (1.2)	4.10 0.851	มาก
ภาพรวม						4.03 0.57	มาก

ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคลากรอย่าง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (x̄=3.85) โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อ (x̄=4.18) ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนว (x̄=3.92) ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ (x̄=3.89) ได้รับคำแนะนำจากญาติพี่น้อง (x̄=3.67) ได้รับการชักชวนจากเพื่อน (x̄=3.56) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลของบุคลกรอย่าง ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 344 คน

อิทธิพลของบุคลากรอย่าง	ระดับการตัดสินใจ				x̄	S.D.	แปลความ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อยที่สุด			
1. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่	96 (27.9)	148 (43.0)	74 (21.5)	17 (4.9)	3.89	0.958	มาก
2. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนว	101 (29.4)	143 (41.6)	79 (23.0)	15 (4.4)	3.92	0.923	มาก
3. ได้รับการชักชวนจากเพื่อน	63 (18.3)	132 (38.1)	102 (29.7)	27 (7.8)	3.56	1.059	มาก
4. ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อ	153 (44.5)	120 (34.9)	54 (15.7)	14 (4.1)	4.18	0.902	มาก
5. ได้รับคำแนะนำจากญาติพี่น้อง	82 (23.8)	132 (38.4)	81 (23.5)	33 (9.6)	3.67	1.082	มาก
ภาพรวม					3.85	0.68	มาก

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 และไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
การตัดสินใจ	ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	173	50.3
	ไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	171	49.7

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย ประกอบด้วย

การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลและภูมิหลังครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่า Chi-square (χ^2)

ผลการทดสอบไคกำลังสองของตัวแปรด้านลักษณะส่วนบุคคลและตัวแปรด้านภูมิหลังครอบครัวกับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อทำการพิจารณาจากค่า p-value ของแต่ละตัวแปรของการทดสอบ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ (1) คะแนนเฉลี่ยสะสม (2) อาชีพมารดา (3) ระดับการศึกษาบิดา (4) ระดับการศึกษามารดาและ (5) รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สรุปค่าความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตัวแปร	$(\chi)^2$	df	p-value
1. เพศ	0.783	1	0.376
2. เกรดเฉลี่ยสะสม	30.130	2	0.000*
3. จำนวนพี่น้อง	4.972	3	0.174
4. อาชีพบิดา	6.812	5	0.235
5. อาชีพมารดา	11.810	5	0.037*
6. ระดับการศึกษาบิดา	18.610	3	0.000*
7. ระดับการศึกษามารดา	24.337	3	0.000*
8. รายได้รวมต่อเดือน ของครอบครัว	23.941	3	0.000*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตและอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคตและอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่ามีผลต่อการตัดสินใจโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลรอบข้างมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตและอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมกับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตัวแปร	การตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		การตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ลักษณะมุ่งอนาคต	3.393	0.705	3.509	0.569	- 1.691	0.092
2. อิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อม						
2.1 อิทธิพลของตนเอง	3.427	0.497	3.442	0.573	- 0.255	0.799
2.2 อิทธิพลของครอบครัว	3.894	0.553	3.840	0.615	0.855	0.393
2.3 อิทธิพลของสถาบันการศึกษา	3.999	0.551	4.062	0.594	- 1.025	0.306
2.4 อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง	3.927	0.656	3.759	0.715	2.274	0.024*
รวม	3.728	0.327	3.723	0.349	0.644	0.881

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีโดยการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) พบว่า

นักเรียนที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจะมีค่าเฉลี่ยของอิทธิพลของสถาบันการศึกษาสูงสุดคือ 3.9990 รองลงมาได้แก่ อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9272 3.8940 3.4268 และ 3.3931 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีการตัดสินใจไม่เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยของ อิทธิพลของสถาบันการศึกษา สูงสุดคือ 4.0624

รองลงมาได้แก่ อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง ลักษณะมุ่งอนาคต และ อิทธิพลของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8402 3.7591 3.5097 และ3.4415 ตามลำดับ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

การตัดสินใจ				
ตัวแปร		ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ	รวม
		มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	
ลักษณะมุ่งอนาคต	$\bar{X}$	3.3931	3.5097	3.4511
	S.D.	0.70456	0.56900	0.64250
	Unweighted	173	171	344
	Weighted	173.00	171.00	344.00
อิทธิพลของตนเอง	$\bar{X}$	3.4268	3.4415	3.4341
	S.D.	0.9718	0.57294	0.53545
	Unweighted	173	171	344
	Weighted	173.00	171.00	344.00
อิทธิพลของครอบครัว	$\bar{X}$	3.8940	3.8402	3.8672
	S.D.	0.55278	0.61500	0.58430
	Unweighted	173	171	344
	Weighted	173.00	171.00	344.00

ตารางที่ 10 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจ
ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

		การตัดสินใจ		
ตัวแปร		ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ	รวม
		มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี	
อิทธิพลของ สถาบันการศึกษา	$\bar{X}$	3.9990	4.0624	4.0305
	S.D.	0.55087	0.61500	0.57285
	Unweighted	173	171	344
	Weighted	173.00	171.00	344.00
อิทธิพลของบุคคลรอบ ข้าง	$\bar{X}$	3.9272	3.7591	3.8436
	S.D.	0.65558	0.71453	0.68967
	Unweighted	173	171	344
	Weighted	173.00	171.00	344.00

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกการตัดสินใจระหว่างนักเรียนที่มี
การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีกับนักเรียนที่ตัดสินใจไม่เข้าศึกษาต่อ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแล้ว พบว่า 5 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตอิทธิพลของตนเอง
อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของสถาบันการศึกษา และอิทธิพลของบุคคลรอบข้าง มี
ค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน จึงคาดว่าตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกการตัดสินใจจำนวน 5 ตัวแปร
ดังกล่าว สามารถจำแนกกลุ่มของนักเรียนที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานีและนักเรียนที่มีการตัดสินใจไม่เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดีเพื่อ
ความถูกต้องและความเหมาะสมของตัวแปรที่จะนำมาจำแนกกลุ่มการตัดสินใจ จึงต้องมีการ
ทดสอบค่าเฉลี่ยของตัวแปรจำแนกการตัดสินใจแต่ละตัวว่า ทำให้กลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจ
ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีกับนักเรียนที่มีการตัดสินใจไม่เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี มีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบ F และ Wilks' Lambda ผลการ
วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มของนักเรียนมีการตัดสินใจต่างกันและเมื่อ

พิจารณาค่า p-value ของแต่ละตัวแปร ผลการทดสอบพบว่า มี 1 ตัวแปร คือ อิทธิพลของบุคคลรอบข้างที่มีค่า p-value เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าตัวแปรด้านอิทธิพลของบุคคลรอบข้าง เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการจำแนกกลุ่มของนักเรียนที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีดังตารางที่ 11

เมื่อทำการทดสอบ Covariance Matrix ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และกลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Box's M เท่ากับ 20.564 และ p-value เท่ากับ 0.163 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มในครั้งนี้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นที่กำหนดว่า Covariance Matrix ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต้องเท่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้จึงสามารถทำการวิเคราะห์การจำแนกต่อไปได้

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มของนักเรียนที่มีการตัดสินใจต่างกัน

ตัวแปรจำแนกกลุ่ม	Wilks' Lambda	F	df1	df2	p-value
ลักษณะมุ่งอนาคต	0.992	2.852	1	342	0.092
อิทธิพลของตนเอง	1.000	0.065	1	342	0.799
อิทธิพลของครอบครัว	0.998	0.730	1	342	0.393
อิทธิพลของสถาบัน	0.997	1.051	1	342	0.306
อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง	0.985	5.171	1	342	0.024*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาจากค่า χ^2 เท่ากับ 10.607 ที่องศาอิสระเท่ากับ 5 และ p-value เท่ากับ 0.060 ฟังก์ชันการวิเคราะห์จำแนกมีค่าไอแกน (Eigen-value) เท่ากับ 0.032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่า ฟังก์ชันนี้ทำให้ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มน้อยกว่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2551) ตัวแปรที่นำมาใช้ในการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับฟังก์ชันการวิเคราะห์ จำแนกกลุ่มด้วยค่าความสัมพันธ์คาโนนัล (Canonical correlation) เท่ากับ 0.175 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าไอแกน (Eigen-value) ในฟังก์ชันวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ฟังก์ชัน	Eigen value	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation	Wilks' Lambda	χ^2	df	P-value
1	0.032	100	100	0.175	0.969	10.607	5	0.060

ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปร (Structure Matrix) เป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกกลุ่มและคะแนนจำแนก (Discriminant Score) ทำให้ทราบว่าตัวแปรจำแนกกลุ่มตัวใดมีความสามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจได้ดีที่สุดและจากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ทั้งหมดและปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดีที่สุดคืออิทธิพลของบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 1.179 รองลงมาได้แก่ อิทธิพลของสถาบันการศึกษา ลักษณะมุงอนาคต อิทธิพลของครอบครัวและอิทธิพลของตนเอง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.016 0.698 0.168 และ 0.154 ตามลำดับ ดังตารางที่ 13

เมื่อพิจารณาฟังก์ชันค่าสัมประสิทธิ์คาโนนัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Function Coefficient) บอกความสามารถในการทำนายตัวแปรจำแนกกลุ่ม ซึ่งเป็นตัวแปรจำแนกการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และเมื่อทำการพิจารณาเครื่องหมาย (+,-) ของค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนกกลุ่ม (Group Centroid) พบว่าฟังก์ชันนี้จำแนกกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ฟังก์ชันค่าสัมประสิทธิ์คานินัลมาตรฐานของตัวแปร
จำแนกกลุ่ม

ตัวแปรจำแนกกลุ่ม	ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์คานินัลมาตรฐาน
ลักษณะมุ่งอนาคต	0.698	0.447
อิทธิพลของตนเอง	0.154	0.083
อิทธิพลของครอบครัว	- 0.168	- 0.098
อิทธิพลของสถาบัน	1.016	0.582
อิทธิพลบุคคลรอบข้าง	- 1.179	- 0.808
ค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก	ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี = - 0.177	
(Group Centroid)	ไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี = 0.179	

1) กลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก (Group Centroid) เป็นลบเท่ากับ - 0.177 และ 2) กลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก (Group Centroid) เป็นบวกเท่ากับ 0.179 และตัวแปรที่สามารถทำนายการตัดสินใจได้ดีที่สุด คืออิทธิพลของบุคคลรอบข้างโดยมีค่าสัมประสิทธิ์คานินัลมาตรฐานเท่ากับ 0.808 รองลงมาคือ อิทธิพลของสถาบันการศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต อิทธิพลของครอบครัวและอิทธิพลของตนเอง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์คานินัลมาตรฐานเท่ากับ 0.582 0.447 0.098 และ 0.083 ตามลำดับ และสามารถนำฟังก์ชันค่าสัมประสิทธิ์คานินัลมาตรฐานมาสร้างสมการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดังนี้

$$Z = - 1.1857 - 0.808 \text{ (Around)} + 0.582 \text{ (Institute)} + 0.447 \text{ (Future)} -0.098 \text{ (Family)} +0.083 \text{ (Person)}$$

เมื่อ	Future	หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคต
	Person	หมายถึง อิทธิพลของตนเอง
	Family	หมายถึง อิทธิพลของครอบครัว
	Institute	หมายถึง อิทธิพลของสถาบันการศึกษา
	Around	หมายถึง อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง

ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของการจำแนกกลุ่มมีการพยากรณ์ว่ามีจำนวนนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 103 คน พยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 59.5 เนื่องจากในความเป็นจริงมีนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 173 คน และมีการพยากรณ์ว่ามีจำนวนนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 90 คน ซึ่งเป็นการพยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 52.6 เนื่องจากในความเป็นจริงแล้วมีนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 171 คนดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของการพยากรณ์การจำแนกกลุ่มที่ถูกต้อง

การตัดสินใจ	การพยากรณ์การตัดสินใจ					
	การตัดสินใจจริง		ศึกษาต่อ		ไม่ศึกษาต่อ	
			มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	
คำสถิติ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	173	100	103	59.5	70	40.5
ไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	171	100	81	47.4	90	52.6

เมื่อนำฟังก์ชันที่ได้มาทดสอบความถูกต้องของการจำแนกกลุ่ม พบว่า ฟังก์ชันที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 56.1 โดยสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 59.5 และสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 52.6

4. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากจำนวน 344 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีเกรดเฉลี่ยสะสม มากที่สุดอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 มีจำนวนพี่น้อง 2 คน บิดาและมารดา/ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา/ผู้ปกครอง อยู่ในระดับปริญญาตรี และมีรายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว อยู่ระหว่าง 10,001-30,000 บาท เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 173 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดาและรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลของบุคคลรอบข้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เช่นกัน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) เมื่อค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปร (Structure Matrix) ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกกลุ่มและคะแนนจำแนก (Discriminant Score) ซึ่งจะทำให้ทราบค่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ทั้งหมด

ฟังก์ชันค่าสัมประสิทธิ์ค่าโนลิคัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Function coefficients) บอกความสามารถการทำนายตัวแปรจำแนกกลุ่ม เมื่อทำการพิจารณาเครื่องหมาย (+,-) ของค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนกกลุ่ม (Group Centroid) พบว่าฟังก์ชันนี้จำแนกกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก (Group Centroid) เป็นลบเท่ากับ -0.177 และ 2) กลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก (Group Centroid) เป็นบวกเท่ากับ 0.179 และตัวแปรที่สามารถทำนายการตัดสินใจได้ดีที่สุดคืออิทธิพลของบุคคลรอบข้างโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ค่าโนลิคัลมาตรฐานเท่ากับ 0.808 และสามารถนำฟังก์ชันค่าสัมประสิทธิ์ค่าโนลิคัลมาตรฐานมาสร้างสมการจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดังนี้

$$Z = -1.857 - 0.808(\text{Around}) + 0.582(\text{Institute}) + 0.447(\text{Future}) - 0.098(\text{Family}) + 0.083(\text{Person})$$

เมื่อ Future	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคต
Person	หมายถึง	อิทธิพลของตนเอง
Family	หมายถึง	อิทธิพลของครอบครัว
Institute	หมายถึง	อิทธิพลของสถาบันการศึกษา
Around	หมายถึง	อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง

เมื่อนำฟังก์ชันมาทดสอบความถูกต้องของการจำแนกกลุ่ม พบว่า ฟังก์ชันที่ได้สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ได้ถูกต้องร้อยละ 56.1 โดยสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 59.5 และสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 52.6

อภิปรายผลการวิจัย

เกรตเฉลียสะสมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นที ฎีกาบินทร์ (2553) และ กุสุมา สารดี (2551) เนื่องจากเกรตเฉลียสะสมเป็นผลการเรียนสะสมที่แสดงภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียน ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นระดับความรู้ความสามารถและความสนใจในการศึกษาในภาพรวมของผู้เรียนแต่ละคน McClelland กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา ซึ่งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่อยู่ในมนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจที่จะเอาชนะอุปสรรคทำสิ่งที่ยากๆ ให้ประสบความสำเร็จและมีความอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุเป้าหมายอันดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่งมีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมนั้นๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและความพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นและ

ภูมิหลังครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่าอาชีพของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีซึ่งสอดคล้องกับกุสุมา สารดี (2551) อรุณศรี สมบูรณ์ (2552) อมรัตน์ราชสมบูรณ์ (2552) นที ฎีกาบินทร์ (2553) เนื่องจากบิดาและมารดาก็ถือเป็นต้นแบบที่ดีที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การต้องการศึกษา

ต่อในระดับที่สูงขึ้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่านักเรียนที่บิดาและมารดา มีระดับการศึกษาที่ดี มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดี จะมีการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอยู่ในระดับที่ค่อนข้างมากเพราะมีโอกาสดำเนินการศึกษาสูง โดยจะเห็นได้ว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะมีค่าใช้จ่ายไม่จำเป็น ค่าธรรมเนียมการศึกษา อุปกรณ์ระหว่างการศึกษาและค่าครองชีพอื่นๆ ดังนั้นจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่าการศึกษาระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่าลักษณะมุ่งอนาคตกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีไม่มีความแตกต่าง เนื่องจากมีค่า p-value เท่ากับ 0.092 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 และทำให้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงรัตน์บำรุงพันธ์ (2550) จิตพร ลิขิตฐา (2547) เนื่องจากในแต่ละบุคคลอาจจะไม่มีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าหรือไม่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าแต่จะดำเนินชีวิตไปพอให้ผ่านพ้นไปในแต่ละวัน ซึ่งในการดำเนินชีวิตก็จะมีการควบคุมให้เป็นไปอย่างตามที่ต้องการเพียงในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น จะไม่มีการวางแผนไว้ในอนาคตแต่อย่างใด ดังนั้นผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบได้ว่าลักษณะมุ่งอนาคตกับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ไม่มีความแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบอิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อมกับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า มีเพียงอิทธิพลของบุคคลรอบข้างกับการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่มีความแตกต่างกัน มีค่า p-value เท่ากับ 0.024 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวณิดา ศรียาภัย (2550) นที ฎีกาบินทร์ (2553) จิตพร ลิขิตฐา (2547) พระมหานพดลดีไทยสงค์ (2550) นฤมล มาตรแมน (2550) เนื่องจากทฤษฎีของเมอร์ (Maehr's Theory) กล่าวไว้ว่า หากบุคคลได้รับการโน้มน้าวชักจูงใจเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จหรือพูดให้กำลังใจเพื่อให้เขาได้สำเร็จ เช่น "ครูเชื่อว่าเธอต้องทำเลขข้อนี้ได้แน่นอนหากพยายามเพิ่มขึ้นอีกหน่อย " ทั้งนี้นักเรียนคนนั้นไม่เคยทำเลขข้อนั้นมาก่อนเขาก็จะมีกำลังใจ มานะพยายามที่จะทำเลขข้อนั้นให้ได้ นั่นคือนักเรียนจะเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนว่าสามารถทำเลขข้อนั้นได้ ยิ่งการโน้มน้าวเกิดจากบุคคลซึ่งเป็นที่เคารพนับถือ ศรัทธา มากเท่าไร บุคคลจะยิ่งเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนมากขึ้นเท่านั้น ในทางตรงข้ามหากถูกสบประมาทหรือถูกหมิ่นว่าไม่มีทางที่จะทำได้สำเร็จ บุคคลจะสูญเสีย

ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน หรือความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำลงได้ซึ่งจะเห็นเหตุผลที่นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเนื่องมาจากได้รับคำแนะนำจากบุคคลรอบข้างมากถึงร้อยละ 23.3 ดังนั้นผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบได้ว่าอิทธิพลของบุคคลรอบข้างกับการตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความแตกต่างกัน

ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จากการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) โดยนำ 5 ตัวแปรได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต อิทธิพลของตนเอง อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของสถาบันการศึกษาและอิทธิพลของบุคคลรอบข้าง มาศึกษา ทำให้ทราบว่าตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อและตัดสินใจไม่เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดีที่สุดคือ อิทธิพลของบุคคลรอบข้าง รองลงมาได้แก่ อิทธิพลของสถาบันการศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต อิทธิพลของครอบครัวและอิทธิพลของตนเอง ตามลำดับ

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่กลุ่มผู้วิจัยได้ทำการศึกษาที่ได้อธิบายเกี่ยวกับปัจจัยที่กลุ่มผู้วิจัยได้นำมาศึกษาหรือเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้น ทั้ง 5 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและฟังก์ชันที่ได้สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 56.1 โดยสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 59.5 และสามารถจำแนกนักเรียนที่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ถูกต้องร้อยละ 52.6

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ทราบข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจกำหนดนโยบายในการบริหารงานและสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนและกำหนดนโยบายในการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถตลอดจนการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยในการจำแนกกลุ่มของนักเรียนที่มีการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อและจากการวิจัยทำให้ได้สมการที่ใช้ในการทำนายการตัดสินใจของ

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนำเสนอการที่ได้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปพยากรณ์จำนวนนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาว่าจะมีจำนวนนักศึกษาเข้ามาศึกษาจำนวนมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการประหยัดทรัพยากรขององค์กรได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน เฉพาะในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีเท่านั้น จึงควรจะศึกษาให้ครอบคลุมกลุ่มนักเรียนในทุกสถาบันในสัดส่วนที่แตกต่างกันไป เนื่องจากสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี จะมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นจำนวนนักเรียน หรือสภาพทางกายภาพของโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันไปทำให้อาจมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น

2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ยังมุ่งเพียงแต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น ยังไม่ครอบคลุมไปถึงนักเรียนที่กำลังเรียนในสถาบันอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มุ่งศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วย ดังนั้นจึงควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาด้วยเช่นกัน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างครอบคลุมถึงประชากรทุกกลุ่ม ส่งผลให้ได้ข้อมูลที่เป็จริงมากยิ่งขึ้น

3. การวิจัยครั้งนี้นำตัวแปรทางด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านภูมิหลังครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคต และ อิทธิพลของตนเองและสิ่งแวดล้อม ที่นำมาศึกษาวิจัย พบว่า ยังมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาน้อยควรมีการเพิ่มตัวแปรอีกเพื่อจะให้เห็นความแตกต่างกันถูกมากขึ้น เช่น ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเชื่อ ค่านิยม เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบคุณ นายธีระพล ทองปด นายชาติชาย อุทุม นายศิริพงศ์ สัมฤทธิ์ นางสาวบุปผา จันทรีไทย นางสาวสุปราณี ราชรักษา นางสาวอจติมา มูลการ นางสาวฤดีมาศ แสนยะมาตย์ ที่สนับสนุนบทความวิจัยฉบับนี้

5. เอกสารอ้างอิง

กัลยา วาณิชยปัญญา. 2551. การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร :

ธรรมสาร.

กุสุมา สารดี. 2551. ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อต่างประเทศ: การวิเคราะห์จำแนก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกษรา โพธิ์เย็น. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิติพร ลิขจุฎา. 2547. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นที ฎีกาบินทร์. 2553. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโครงการตรี-โทสอนภาษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นฤมล มาตรแมน. 2551. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพาปัญหาพิเศษปริญญามหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรีชา ภูมิทอง. 2550. การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กรณีศึกษาการบริหารท้องถิ่นรุ่นที่ 1 สาขาการบริหารงานสาธารณะรุ่นที่ 8 วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยบูรพา.

พระมหานภดล ดีไทยสงค์. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พวงรัตน์ บำรุงพันธ์. 2550. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนวคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เมลาตา กลิ่นมาลี. 2553. "รายงานการวิจัยการศึกษาความเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ." วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรมพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 1(2), 18-24.

วศิน ศรียาภย์. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขานดนตรีระดับอุดมศึกษา: กรณีศึกษาสถาบันในเขตพื้นที่ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิลาลย์ นามวงศ์. 2551. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนสารภีพิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรวิทย์ จันทร์สุวรรณ. 2551. การศึกษาแนวโน้มและความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครของนักเรียนมัธยมตอนปลายและอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเหนือ.

สถาบันวิจัยและพัฒนาธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดลกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระทรวงวัฒนธรรม. 2554. โครงการแผนที่วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ชายแดนไทย-กัมพูชา.

http://www.mapculture.org/mambo/index.php?option=com_content&task=view&id=37&Itemid=52. 25 กรกฎาคม.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. 2553. รายงานประจำปี 2553 สำนักงานคณะกรรมการการ อู ด ม ศึ ก ษ า .
from:http://www.mua.go.th/pr_web/annaulreport/index.html. 25 กรกฎาคม .

ศราวุธ เถาว์โท. 2546. การเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่นโดยใช้การวิเคราะห์
จำแนก วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อมรรัตน์ ราชสมบูรณ์. 2552. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียน
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต :
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อรุณศรี สมบูรณ์. 2552. ทศนคติในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียน
เรียนโปลีเทคนิคลานนา อำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยแม่โจ้